

Малко по-късно прѣзъ сѣщитѣ сѣверо-източни порти на Полуострова нахлуха *ногайски татари*. Тѣ като степенъ народъ можѣха да се закрѣпятъ само въ Добруджа, дѣто и до сега има отъ тѣхъ останки.

3. Турска епоха.

Прѣзъ XIV. в. въ Балканския Полуостровъ навлѣзоха турци и направиха послѣденъ голѣмъ политиченъ и етногравски прѣвратъ въ всичкитѣ му области. Въ течение на първата половина на XIV. в. турски князѣе отъ Мала Азия, като се възползуваха отъ голѣми междусобици въ Византия, произведоха цѣлъ редъ нахлувания въ южнитѣ страни на Полуострова и страшно опустошиха приморскитѣ му области. Страната отъ стѣнитѣ на Цариградъ до стѣнитѣ на Сѣръ и Солунъ бѣ обърната на пустиня.¹⁾ Страшна чума, която върлува прѣзъ 1348 год., още повече обезлюди тия мѣста.²⁾

Прѣзъ втората половина на XIV. в. турцитѣ почнаха да покоряватъ опустошенитѣ отъ тѣхъ области и да ги заселятъ съ колонисти отъ Азия. Токо що завзели Дарданелитѣ прѣзъ 1352 год., тѣ бързо заселиха крѣпоститѣ Цампа и Гелиболъ съ турски жители, като избиха и прогониха останалитѣ християни.³⁾ Отъ това врѣме насетѣ съ разширяването на турската властъ въ Полуострова върви заедно и бързото му заселянье съ турски прѣселенци изъ Азия. Тия прѣселенци изначало завзиматъ само укрѣпенитѣ градове, а послѣ и селата. Споредъ бѣлѣжкитѣ отъ сѣврѣмни византийски лѣтописи вече султанъ Мурадъ I. (1359—1389) заселилъ съ турци голѣма часть отъ Тракия. Подиръ него султанъ Баязидъ I. (1489—1403) дигналъ множество туркмени изъ областта Саруханъ и ги заселилъ въ сѣвернитѣ части на Тракия, въ сѣверна България и въ Македония.⁴⁾ Тия туркмени въ Азия били твърдѣ немирни подданици на турскитѣ султани, а въ Европа станали вѣрни тѣхни поддържници срѣщу християнитѣ. Вече въ началото на XV. в. страната между Одринъ и Цариградъ е покрита съ много турски села. Въ такова едно село е билъ убитъ прѣзъ 1410. год. Сулейманъ, братътъ на султана Мухамедъ I.⁵⁾ Прѣзъ това

¹⁾ Флоринскій, Южные славяне, I. 68—69, 75—78, 97, 104, 105, 118; Joseph von Hammer, Geschichte des Osmanischen Reiches, Zweite Ausgabe, Pest, 1834. I. 120, 122, 125, и др.

²⁾ Флоринскій, Южн. славяне, I. 99.

³⁾ Все тамъ, 129; Hammer, Geschichte d. Os. Reiches, I. 134.

⁴⁾ Иречекъ, Кн. България II. 145; Hammer, Gesch. d. Os. Reiches, I. 206.

⁵⁾ Hammer, G. d. Os. Reiches, I. 275.